

Hans Jensens Banke!

Hans Jensen blev født "**På Banken**" ved Hårbølle d. 27. feb. 1867. Faderen døde, da Hans Jensen var 11 år gammel, men moderen drev gården videre til Hans Jensen kunne overtage sin fødegård.

Hans Jensen var ikke nogen almindelig bonde. I stedet for at knokle med at dyrke det stærkt kuperede område på "Banken" udnyttede han denne marginaljord til, helt efter hans eget hoved og efter egne interesser, at anlægge et enestående parkanlæg – eller et særegnet kulturlandskab.

Dette romantiske haveanlæg, som Hans Jensen måske var blevet inspireret til af *Calmettes "Liselund"*, rummede søer, snoede stier,stensætninger, havehuse, udsigtstårne og en mangfoldighed af træer og buske.

I de første årtier af dette århundrede blev "Hans Jensen Banke" et yndet udflugtsmål. Hans Jensens gæstebøger vidner om de mange gæster, som besøgte stedet og hans kulturhistoriske samlinger i huset. I 1923 flyttede Hans Jensen og hustruen til Hårbølle Stenminer. "**Hans Jensens Banke**" ophørte hurtigt efter som udflugtsmål. Hans Jensen dør den 5. jan. 1939, 70 år gammel, i Hårbølle Hestehave, begr. 9. jan. 1939 på Fanefjord Kirkegård, hustruen lever da stadig.

Ved siden af sin interesse for træer, planter og naturen i det hele taget, var Hans Jensen engageret i Møns historie. Hans Jensen havde en særlig interesse for oldtiden og opbyggede en stor samlinger af oldsager.

*Fra Møns Museum
Nyhedsbrev marts 1996*

Hans Jensen på Banken

Møns Folkeblad 1938 af H. P. Rasmussen

Hans Jensen på Banken er kendt overalt på Møn. Selv om han for længst har forladt Banken og gården og nu har indrettet sig i en Edens Have i Hårbølle Stenminer, hvor ingen andre mennesker har kunnet få noget til at gro, så vil den mand dog aldrig komme til at hedde andet end Hans Jensen på Banken, og med dette navn vil han gå over i Møns Historie. Mindet om ham og hans livsværk vil leve længe på Møn. Til sene tider vil mønboerne mindes denne særprægede personlighed som repræsentanten for en intelligent, oplyst og interesseret mønsk bondestand.

Jeg kender Hans Jensen fra mine drengeår. Som skolekammerat med hans børn kom jeg ofte i hans hjem og på "Banken". Det er ikke for meget sagt, at vi børn elskede Hans Jensen. Han havde en særlig evne til at føre os ind i den verden, som interesserede ham og havde hans kærlighed. Hos ham fik jeg for første gang øjnene op for vore fortidsminders store værdi og hos ham vågnede for første gang min kærlighed til Danmarks historie, ikke den historie, man lærer udenad i skolen, men den historie, man læser sig til i vore

fortidsminders store opslåede bog. Den bog forstod Hans Jensen at læse i og den bog forstod Hans Jensen at gøre os andre interesserede i. Når man blot en gang havde set Hans Jensen stå med et af sin samlings mange pragtstykker i hånden og hørt ham fortælle derom, så forstår man, at den mand måtte blive samler af Guds Nåde.

Jeg tror, ja, jeg ved, at Hans Jensen altid har været glad for mennesker, som forstod denne hans store kærlighed. Der har altid stået respekt om Hans Jensen for hans viden og for hans mange interesser, men hændet er det også, at han har været ude for mennesker, som ikke forstod, at man kan ofre tid og penge og interesse for andet, end hvad der kan give bonus igen. Jeg takker dig for, Hans Jensen, at du aldrig har ladet dig anfægte deraf. Du har gennem dine kære sysler haft et livsindhold som få.

P. S. Hans Jensen blev født "På Banken" ved Hårbølle d. 27. feb. 1867 og flyttede til Hårbølle Hestehave, sammen med hustruen **Anna** Katrine Jensen, født 8. dec. 1868, i 1923.

Hans Jensen dør den 5. jan. 1939, 70 år gammel, i Hårbølle Hestehave, begr. 9. jan. 1939 på Fanefjord Kirkegård, hustruen lever da stadig.

Hans Jensens Banke, Lisebyvej 15

*Jonna Kjær-Nielsen
2012*